

Johann Huswedel

Programma Quo Decanus Facultatis Philosoph. Joannes Huswedelius, Pract. Philos. Profess. Ad Orationem De Ieiunio audiendam Magnificum Dn. Rectorem, Dnn. Professores coeterosq[ue] omnium ordinum cives Academicos officiose invitat

Rostochi[i]: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn737815671>

Druck Freier Zugang

Programm zur
Vert. Ernst Reiser

Joh. Knswedel - E. Meier.
R. U. Theol., 1643.

PROGRAMMA

Quo

DECANUS Facultatis Philosoph.
JOANNES HUSWE-
DELIUS, Praet. Philos.
Profes.

Ad Orationem

De

JEJUNIO

audiendam

*Magnificum Dn. Rectorem, Dnn. Professores cae-
terosq. omnium ordinum cives Academicos
officiosè invitat.*

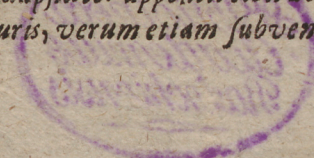
ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academiae Typog.
Anno M. DC. XLIII.

Emporis hujus Ecclesiastica appellatio
monet nos, ut non tantum de jejunio disputemus
ac differamus verbum, verum ut re ipsa, quod di-
citur ac disputatur, probemus & vero, secundum
pietatem, usum ostendamus. Est a. jejunium non u-
nius modi. Israeliticis preceptum divinitus erat jejunium commu-
ne & solenne. Erat privatum, quod quisque sibi indicebat. sive
per continuos dies aliquot, extra ordinem, sive more quodam
perpetuo, statis diebus. Est hodieq. & exercetur Jejunium vel
serium & Evangelicum, vel hypocriticum sive simulatum &
pharisaicum. Ceteris relictis loco suo, solius Evangelici & vere
Christiani mentionem faciemus: quod Philo Judaeus lib. 2. de vi-
ta Moysis, describit his verbis, licet Judaismum redolentibus; Τίς
δὲ τὴν λεγομένην νηστείαν ἐπέθηκε καὶ προσκυνεῖ; καὶ μάλιστα δι' ἔτος ἀ-
γομένην, τῆς ἱερομηνίας ἀσχηρότερον καὶ σεμνότερον ἔροπον: ἐν ἣ μὲν γὰρ
πολύς ἀκρατὸς καὶ τεράπεια πολυτελής, καὶ οὐκ ἐπιδαδὴν καὶ πῶν ἀ-
φθονα πάντα, δι' ὧν αἱ ἀκρότεροι γαστρός ἡδοναὶ συνάουζονται προσωναρρη-
γύσει, καὶ πᾶς ὑποκαρπίας ἐπιθυμίας: ἐν ἣ δ' ἐστίον, καὶ πῶν ἔχει προ-
σενέγκασται, καθαρὰς ὅπως διανοίας, μηδενὸς ἐνοχλήσει, μηδὲ
ἐμποδίσουσι πάθος, ὅτι αὐτὸ φιλεῖ συμβαίνειν ἐκ πλησμονῆς, εὐρατῶ-
σιν ἰλασθέντες ἐν πατέραις πάντες αἰσίοις εὐχαίς, δι' ὧν ἀμνηστίαν
μὲν παλαιῶν ἀμαρτημάτων, κτήσιν δὲ καὶ δόλοισιν ἀγαθῶν ἐπιδα-
σιν αἰτεῖται. Quis jejunium cum stupore non admiretur? praesertim
quotannis recurrans, sacro mense, juxta disciplinam austeram
ac severam. Sunt enim qui sic jejunent, ut nec merum desit,
nec cupedia, dapsiliter appolitis cibis ac poculis, non tantum ven-
trem expleturis, verum etiam subventaneas concupiscentias ex-
cita-

citaturis: Sed ubi sic jejunatur, ut nec cibum nec potum attingere liceat, ne quid corporarum affectionū purgata menti obstrepat, ut sit in saturitate festa celebrantium: Ibi intentis omnibus ad placandum patrem hujus universi pia precatione id unum agitur, ut concedat precedentium peccatorum veniam, & in posterum novis beneficiis suam gratiam augeat. Digna certè festivitas, digna consuetudo, quæ etiam in Ecclesia locum inveniat ac servet: quippe quæ ortum, à primo, primis hominibus dato præcepto, habeat; quæ varios fructus in heroicis antecedentium seculorum animis edidit, varios hodieq̃ edit, & omnibus veri jejunii observantibus pollicetur. Quid enim peccata efficacius pel-
lit, quam hoc jejunii pharmacum? οἱ ἐν τοῖς ἐγκύκλις τῶν πάλαιων ἑσσογονόμενοι σκάληκες φαρμάκοις ἡσι δριμυτέροις ἐξὰ Φαυλῶνται: ἕτως ἀμαθίαν ὑπεκέρσων τῶν βλάβειν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐκείσε δὲ θῶρα νηστεία, ἥ γε ὡς ἀληθῆς τῆς πεσοχηρίας τῶν ἁγίων ἀξία. Vermes quoniam puerorum intestinis germinant, pharmacis quibusdam vehementer acerbis & amaris expelluntur: ita peccatum in int-
imis secessibus habitans, exstinguit, enecatq̃, simulac in animam supervenerit jejunium, ob hoc ipsum suo dignum nomine, quod in-
edia purget anime viscera. Imò peccati patrem & autorem ipsum e-
ejicit, quod Servatori nostro confirmanti merito credimus. Accen-
dit preces. Christus enim cujus omnis actio nostra servit institutio-
ni sui muneris functionem jejunio initiabat, quod Christiani vete-
res imitati sunt, Act. 13. 3. & 14. 22. Pœnas irati numinis aver-
tit & penitentiam, non illam fictam & hypocriticam, sed ve-
ram, ex animo non ficto profectam, comitatur fideliter & a si-
duè, nec se, nisi per dolum & vim forte peccati, ab ea separari
patitur, testibus Ninivitis & quotidiana experientia: Adstist
Spiritui, in illa contra carnem suscepta, & nunquam non pu-
guanda, pugna, animos ei addit, manum porrigit, vires, ad
victori-

victoriam sufficit, prostratos erigit & in gradum restituit.
De valetudinis custodia, de efficacia in pellendis morbis ex co-
pia & luxu contractis, de fastidio emendando, de appetentia na-
turali & ordinaria restituenda, de sexcentis aliis, qua à jejuniis
promittuntur & proficiscuntur commodis, & aliis huc pertinen-
bus, qua meditatus & commentatus est, explicabit, ac edisseret
Ornatiss. ac Doctiss. Juvenis DN. ERNESTUS MEIERUS Lube-
censis, S. S. Theol. ac Phil. Stud. Eam orationē die Jovis h. g. volente
DEO, exhibebit auditorio publico: cui audiendo, ut Magnif. Dn. Re-
ctor, Ampliss. & Clarissimi Dn. Professores, Doctores, Reverendi
Ecclesia Pastores & Ministri, caterig, omnium ordinum eruditi Viri
ac Studiosi juvenes interesse, ac dicenti benevolas aures præbere di-
gnetur, qua par est observantia ac studio, ab omnibus ac singulis
contendimus, vicissim facturi prompta ac parata opera, in omni of-
ficiorum genere, quod cujusque dignitas à nobis postulaverit,
nostra vero nobis mediocritas nobis permittit. P. P. Ro-
stochii sub Sigillo Decanatus, prid. Kal. Martii.
Anno MDCC XLIII.

citaturis: Sed ubi sic jejunatur, ut nec cibum nec potum
gere liceat, ne quid corporearum affectionum purgata mentis
pat. ut sit in saturitate festa celebrantium: Ibi intentis omni
placandum patrem hujus universi pia precatione id unum
tur, ut concedat praecedentium peccatorum veniam, & suorum
novis beneficiis suam gratiam augeat. Digna certe
tas, digna consuetudo, quae etiam in Ecclesia locum inven
servet: quippe quae ortum, à primo, primis hominibus de
cepto, habeat: quae varios fructus in heroicis antecessoribus
colorum animis edidit, varios hodieq. edit, & omnibus ve
nii observantibus pollicetur. Quid enim peccata effica
lit, quam hoc jejunii pharmacum? οὐ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις τῶν
ζωογονεῖν οὐκ ἀδύνατον φαρμάκον ἡσυχίας ἡσυχίας ἐξ ἁπά
ς τῶν ἀμαρτιῶν ὑποκαθίσταν τῶν βλάβειν ἐκπαλίσει τῆ ψυχῆ
θεοσεύειν, ἥ γε ὡς ἀληθῶς τῆς πνευματικῆς τῆς ἀξίας.
quae in puerorum intestinis germinant, pharmacis quae
vehementer acerbis & amaris expelluntur: ita peccatum
in secessibus habitans, extinguit, enecatq. simulac in
super venerit jejunium, ob hoc ipsum suo dignum nomine,
edia purget anime viscera. Imò peccati patrem & auctorem
ejicit, quod Servatori nostro confirmanti merito credimus
dit preces. Christus enim cujus omnis actio nostra servit i
ni sui muneri functionem jejunio initiabat, quod Christi
res imitati sumus, Act. 13. 3. & 14. 22. Pœnas irati numi
tic & poenitentiam, non illam fictam & hypocriticam
ram, ex animo non ficto profectam, comitatur fidelite
dudè, nec se, nisi per dolum & vim forte peccati, ab ea
patitur, testibus Ninivitis & quotidiana experientia
Spiritui, in illa contra carnem suscepta, & nunquam
guanda, pugna, animos ei addit, manum porrigit,

